קיצור שלחן ערוך — אסור כתבת קעקע וקרחה על מת

כָּתוּב בַּתּוֹרָה, וּכְתֹבֶת קַעֲקַע לֹא תִתְּנוּ בָכֶם. מַהִי כְּתֹבֶת קַעֲקַע. כְּתָב הַמְּחֻקֶּה וְשָׂקוּעַ שֶׁאֵינוֹ נִמְחָק לְעוֹלָם, וְהוּ הַשּׂוֹרֶט עַל בְּשָׂרוֹ וּמְמַלֵּא מְקוֹם הַשְּׂרִיטָה בִּכְחוֹל אוֹ בִּדְיוֹ אוֹ בִּשְׁאָר צִבְעוֹנִים הָרוֹשְׁמִים. וְכֵן אִם צוֹבֵעַ תְּחִלָּה בְּצֶבַע וְאַחַר כָּךְ שׂוֹרֶט בִּמְקוֹם הַצֶּבַע, עוֹבֵר בְּלָאו. וּמִכָּל מָקוֹם מֻתָּר לִתֵּן אֵפֶר וּשְׁאָר דְּבָרִים עַל הַמָּכָּה לִרְפוּאָה, אַף עַל פִּי שֶׁיִּשָּׁאֵר הָרשֶׁם, כִּי גַּם מִמַּכָּתוֹ יִשָּׁאֵר רשֶׁם הַמּוֹכִיחַ עָלָיו, שֶׁלֹּא עָשָׂה מִשּׁוּם כְּתֹבֶת קַעֲקַע.

כְּתִיב, וְשֶׂרֶט לָנֶפֶשׁ לֹא תִתְּנוּ בִּבְשַׂרְכֶם. וּכְתִיב, לֹא תִתְגֹּדְדוּ וְלֹא תָשִׂימוּ קָרְחָה בֵּין עֵינֵיכֶם לָמֵת. וּגְדִידָה וּשְׂרִיטָה אַחַת הֵן, וַאֲסוּרוֹת בֵּין בְּפְנֵי הַמֵּת בֵּין שֶׁלֹּא בִּפְנֵי הַמֵּת. וַאֲפִלּוּ לְהַכּוֹת בְּיָדוֹ עַל בְּשָׂרוֹ עַד שֶׁדָּם יוֹצֵא, אָסוּר. וַאֲפִלּוּ עַל צַעַר אַחֵר, אָסוּר.

קָרְחָה, הוּא שֶׁתּוֹלֵשׁ מִשַּׁעַר רֹאשׁוֹ עַל מֵת. וַאֲפִלּוּ בְּשַׂעֲרָה אַחַת, אֵיכָא אִסּוּרָא, וְגַם הַנָּשִׁים מְזֻהָרוֹת בְּבַל יִקְרְחוּ, וּמִכָּל שֶׁכֵּן בְּבַל יִשְׂרְטוּ.